

Филип Вујошевић
Реч писца

Како су радници постали савремени

Комад „О пропасти српске радничке породице“ је написан 2000. године. У новој продукцији у Звездара театру, на предлог редитеља Вељка Мићуновића, изводи се под именом „Гозба“ док је поднаслов оригинални назив драме у коме је измењена једна реч: „О пропасти српске *савремене* породице“. Наизглед небитна интервенција говори управо о суштини промена кроз које је наше друштво прошло у претходних петнаестак година. Некада, причу о породици која једва саставља крај са крајем и неуморно игра игре на срећу, надајући се да ће тако пронаћи излаз из готово беизазлазне ситуације, било је једино логично ставити у миље пропале радничке породице. Другачије не би било уверљиво. Једино је за радничку класу било резервисано то постојање на маргинама друштва праћено вером у вишу силу која ће донети бољитак. За грађане је било нешто друго, префињеније и са више достојанства. Данас, чини се, ова прича функционише ако је смештена у било коју просечну српску породицу, независно да ли се ради о „радничкој“ или „грађанској“. Другим речима, радници су постали грађани, грађани су остали грађани, тако да су сада сви заједно грађани. И сви су савремени. И свима заједно је преостало једино да верују у вишу силу.